

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Quae Parochus doceat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Vt instructi in primis sint vite spiritalis studijs atque exercitationibus. Noſint ſanctas illas virtutes chriſtianas, quarum officijs ipſi arctius quam laici homines deſeruiunt. Atque illæ quidem ſunt, deuotionis pietatiſque zelus, caſtitas, ſobrietas, pax, charitas, oratio, vſus frequens ſanctiſſimorum ſacramentorum, aliaque multa vite ſpiritalis exercitationes, in quibus perpetuus eſſe debet eccleſiaſtica vite curſus.

Quo diligentius item clericaliſis diſciplinæ, viteque religioſæ iſtitutis, ij, qui vel ſponte ſe clericali militia adſcribi volunt, vel à parentibus adhuc infantes deſtinantur, imbuantur ſic crebro illos Parochus præmoneat, vt eccleſiam, vel parochialem, vel aliam, quæ ex decretorum prouincialium præſcripto eis aſſignata fuerit, frequenter adeant; functiones, quas clerici in eccleſia obeunt, ceteraque id generis miniſteria ſtudioſe obſeruent, ad rationem functionum, quæ in Concilio Prouinc. primo, & quarto præſcriptæ ſunt: & ex forma, quam Archiepiſcopus in eo genere proponi iuſſerit. item vt eccleſiaſticorum hominum pietate præcellentium conſuetudine vtantur.

Hac ipſa in re valde etiam elucebit Parochi pietas, ſi quamplurimos poteſt pueros, præſertim pauperes bona indole præditos, qui ſpem afferant, ſe ſacris initiatos, eccleſiæ miniſtros vtiles fore, ad eccleſiaſtica vite normam accuratè erudiat.

Doctrinis etiam, vt pro ratione ordinis, cui adſcribi volunt, eruditi ſint, curet.

Muſicæ modulationis, quæ firmum canitum vocant, periti, vt ordo poſtulat, in quem volunt cooptari.

Cæremonias ritusque ordinis intelligant, quo initiantur.

Curabit etiam, vt cum ante ſtatam ordinationis diem ad Archiepiſcopum conueniunt, decenti veſtitu clericali induti ſint, & congrua pro ſui ordinis ratione clericali tonſura in vertice inſigniti. Qui verò tonſura nondum initiati ſunt, veſtitum clericalem tantummodo induant ex facultate conceſſa.

Tit. q̄ pert.
ad ſacr. ord.
dinis p. 141

Docebit, vt teſtimonia Concilij Pro-

uincialibus, & in primis Concilio quarto præſcripta, afferant.

DE SACRAMENTO Matrimonij.

Rubricæ, ſeu inſtructiones.

Quæ Parochus doceat.

VT matrimonium inter fideles ſanctè contrahatur, eò diligentius Parochus curandum eſt, quò grauius aliquando à plerisque peccari ſolet. Habebit igitur ipſe in primis rectè cognita præcepta illa omnia, quæ in matrimonij rectè conſiciendis ſeruari oportere, æcumenica Synodus Tridentina iuſſit: vt illa ipſa omnia accuratiſſimè, inuiolatèque ſeruanda curet.

Dabit etiam operam, vt illius Tridentinæ ſanctionis iuſta præceptaque parochiales ſui teneant. Proindeque ſæpenumero, præſertim verò certis ſtatit Dominicis diebus illam ſanctionem rectè denunciabit, atque a deo explicabit, ad præſcriptum diœceſanæ conſtitutionis.

• Sacramenti autem huius inſtitutionem, vim, naturam, & ſanctitatem, Parochus, aliſve ſacerdos, cui facultas celebrandi matrimonij data, aut permiſſa eſt, ſæpenumero, & vt maximè poteſt accurate, fidelibus ex catechiſmi Romani doctrina explicabit, vt oēs non ſolum perſpicue intelligant, ſed religioſe obſeruent, cuius rei cauſa matrimonium inſtitutum ſit, & quam animi preparationem, pietatemque in eo contrahendo requirat.

In hoc porro tractationis genere Parochus quò ſæpius verſandum eſt, eò ſtudio ſuis rationes colligendæ ſunt, ex ſacris literis, aliſque eccleſiaſticis monimentis depromptæ, atque ex ſanctæ diſciplinæ Chriſtianæ fontibus hauſtæ; quibus potiſſimum hæc tria doceat: primum, quo modo matrimonium ſanctè contrahendum eſt: deinde quo modo in eo caſte, pieque verſandum; tum quo prætereà modo in eo bene moriendum.

Docebit igitur, quo animi affectu, & quam ob cauſam fideles matrimonium inuent. Quo in genere demonſtrabit,

ad il-

ſell. 24. de
cret. de re-
ſor. matri-
monij.

Psal. 19.

ad illud eos non explenda libidinis causa duci oportere, sicut equus & mulus, quibus non est intellectus: neque precipue esseri cupiditate diuitiarum: sed cum proli suscipienda gratia, quae sanctam Catholicam religionem colens, ad celestium praeiorum hereditatem, Christianam vitam praecipis, pieque agendi usu instituat: cum etiam causa vitanda fornicationis: & ut coniuges alter alterius ope adiuti, vitam incommoda facilius ferre, & senectutis imbecillitatem sustinere queant.

Tobia. c. 8.

Nec vero vniuersae solum, sed sigillatim speciatimque prout usu venerit, id officium omni charitate praestare studebit: ut cum de aliquorum matrimonio agitur, eos moneat, quam singularem mentis integritatem, & pietatem adhibeat, cum ad rem non humanam, sed diuinam, hoc est matrimonij sacramentum, aggreantur: addet vero etiam Tobiae exemplum ex sacris literis maxime ad hanc rem accommodatum.

Simul vero ut fideles quoque intelligant, quibus sacris temporibus, a nuptijs abstinendum sit, ac praeterea in frequentiori orationis studio, quod dierum celebritas, & mysterium postulat, vigilantius incumbendum: ipsarum nuptiarum interdictionem eodem sacro Concilio confirmatam diligenter quoque enunciat: ita scilicet, ut eam demonstraret inchoare a prima Dominica Adventus usque in diem Epiphaniae; & a Dominica in capite quadragesimae usque in octauam Paschatis inclusiue.

Neque id cohortari pretermittet (quamquam non est necessarium) ut ex imitatione antiquae fidelium pietatis, in statis Ecclesiae ieiunijs, praesertim solennium quatuor temporum, a nuptiarum celebritate fideles abstinant. Si enim coniuges cum orationi, & ieiunijs vacandum est, Apostolus monet, ab matrimonij usu abstinere: profecto exquisitum esset, & cum sancta disciplina consentiens, eos illo vel breuissimo tempore ab nouo coniugio ineundo se continere.

Sess. 24. dec. de reform. matrim. c. 9.

Et quonia matrimonij libertas violari nullo modo debet, anathema, quod synodus oecumenica Tridentina ijs constituit, qui vi, metu, alioque modo liber-

tatem impediunt, ubi opus erit, euulga-bit: ut perspicue omnes intelligant, quam grauius peccent, qui hoc admittunt.

Hec etiam ut intra accurate cauebit. Non passim omnibus matrimonij contrahendi aditum patefaciet, quos ipse praesertim non norit.

Vagantium hominum, & peregrinorum matrimonium non facile celebrabit, sed diligenti prius ex Concilij Tridentini praescripto inquisitione facta, & testimoniorum, quibus legitime de illis testatum fuit, cautione studiose adhibita, reque omni ad Archiepiscopum delata, ac facultate celebrandi matrimonij ab eodem impetrata. Quam cautionem eo diligentiore tunc adhibebit, cum parochia sua eo loci est, quod diuersarum nationum, praesertim hereticorum, aliorumve, cum quibus contrahi nefas est, concursus sit: aut propius abest a regionibus ipsorum hereticorum.

Si vero agatur de contrahendo matrimonio cum persona quae in locis hereticorum habitat, vel ubi hereticorum more viuere licet; ne ad secundam denunciationem Parochus veniat, neque alio modo in ea se progrediatur, nisi prius nomen, & cognomen personae quae in ipsis locis habitat, Archiepiscopo denunciari; & ab eo facultatem progrediendi impetrarit ex Conc. Prouinc. 2. Neque praeterea facile matrimonio eos coniungat, qui coniuncti, cum fuerint aliquandiu absentes, obijisse rumor est, nisi certam exploratamque obitus notitiam habuerit, & ut constat. Clem. 3. cautum est, certius nuncius de morte allatus sit.

Decr. 25. pa. 64.

De Parochi diligentia in denunciationibus, alijsque.

ANTEQVAM matrimonium celebraret, tres denunciations ad Concilij Generalis, & Lateranensis, & Tridentini praescriptum, tribus continuis festis diebus, & de Ecclesiae precepto celebradis, publice in Ecclesia etiam vtriusque, si diuersae Parochiae contrahentes sunt, inter Missarum solennia faciet: nisi aliquando Archiepiscopus ex eiusdem Concilij Tridentini decreto aliter iusserit. Denunciationem vllam ne remittat, nisi ex facultate ipsius Archiepiscopi.

Later. 2. ca. 51. Trid. vlt. sup. c. 1.

Ibidem.

Antea